

ZEMPLÉNI LAPOK.

Szerkesztői és Kiadóhivatal

Főút 9. szám

hova minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint az előfizetési s hirdetésményi pénzek is küldendők.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

Társadalmi hetilap,
főtekintettel Zemplénmegye érdekeire.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt 50 kr.
Néptanítóknak és körjegyzőknek egész évre . . . . . 4 frt — kr.

A hirdetési díjak, a hirdetési rovat élen látható díjszabályzat szerint számíttatnak.

Felelős szerkesztők s kiadótulajdonos társak:

BORÚTH ELEMÉR

HORNYAY KÁLMÁN.

Előfizetési felhívás

„ZEMPLÉNI LAPOK”

október—decemberi folyamára.

Előfizetési díj:

Félévre . . . . . 3 frt — „
Negyedévre . . . . . 1 „ 50 kr.

Előfizethetni S.-a.-Ujhelyben a „Zempléni Lapok” szerkesztő-kiadóhivatalában főutca 9. sz. Vidéki előfizetőknek legcélszerűbb postautalvánnyal beküldeni az előfizetési összeget, melyet a „Zempléni Lapok” kiadóhivatalához kérünk czimezni.

Az olvasókör.

Mint közelebbi számunkban előre jeleztük volt, hogy t. i. a „teke-részvényesek” a saison leteltével „olvasókör”-re alakulandának át az unalmas téli évad tartamára — immáron tényleg is megvalósult.

Az „olvasó-kör” exisztenciáját harmincz részvevő tag lelkes szövetkezete megalapította. Mi azonban, mint a közvélemény köteles szószólói, e nagyobb horderejű tényről, s kétségen kívül társadalmi haladást jelző eseményről nem maradhatunk pusztán az egyszerű regisztrálás kimért modoránál, hanem illőnek is, kötelességszerűnek is tartjuk vele (az eszmecserék e legújabb börczével) tüzetesebben és behatóbban foglalkozni. Minden ilyen egyesületben az emberek lát-szólag inkább a szórakozás, mulatság, mint komoly célokért szövetkeznek; de kell, hogy mulatva komoly célokhoz jussanak el.

Hazánkban a kaszinók nagy nevé és halhatatlan megalapítója, Széchenyi István — számos egyes gyakorlati intézmények édes atyja is — a polgároknak ilyen egyesületekbe való összehozása által főleg a legkomolyabb célra, vagyis a közvélemény egyik hatalmas tényezőjére számított. S úgy látjuk sok-sok tekintetben el is érte nemes célját. A gondolkodás levegője tisztult. Az erkölcsi és politikai klíma felüdült. A belátó gon-

dolkozás, az egyéni itéletozás horizonta tágult. A társakozási szellem eleven és gázdag szinvegyületű perspektívét nyert. Szóval örvendetes társadalmi haladás lett észlelhető mindenfelé s éppen a kasinói intézmény által.

Nem lehet azonban tagadni azt sem, hogy ennek az intézménynek is megvoltak a maga árnyoldalai. Nem csoda, mert hiszen emberek szövetkezete az. És az emberekkel együtt vágyaik és szenvedélyeik is egyszersmind. Az a dualisztikus bölcsesség, mely a rendi szerkezet méltóságának klaszifikációján rágódik, csakhamar belevitte e szövetkezetekbe is a meghasonlás és visszavonás veszedelmét. Az egyenlőséget az egyenetlenségbe oltotta. Űri és polgári kasinókat teremtett.

Emellett az eszmék börczéből szerencsés-játék barlangot formált. És amidőn ezt tette, céljával meghasonlott s társadalmi nyílt gúnyjává lett az olvasó társas intézménynek.

Meg vagyunk gyözdve a felől, hogy ez a mi szóban forgó olvasó körünk, okulva a múltakon és okos számítással a jövőre, fog eljárni céljai körül.

Már azáltal is, hogy holmi üres társadalmi epithetonnak felvételét feleslegnek tartva, megelégedett a mindent kifejező „olvasókör” czimével, annak adta jelét, hogy tárt karokkal fogad kebelébe minden becsületes embert.

Ha azonban mégis behatóbban tekintünk lelkes kis gárdájára, azt tapasztaljuk, hogy hivatásának súlypontját az értelmesebb iparos osztály szellemi érdekeire helyezi. És ez nagyon helyesen is történik így. De az meg még nagyobb szerencse, hogy így történhetik, mert az nemesebb érdeklődésre és bizonyos szellemi táp után óhajtozó örvendetes állapotra mutat.

Meg vagyunk gyözdve arról is, hogy e szellemi momentumok kellő méltánylatra és helyes irányzatra találnak. A tapintatos választással központosított testületi szellem intező elemei nagyon elegendő garantiát nyújtanak erre nézve. Nincs okunk hinni, hogy az olvasókör meddő viták és politázáló haszontalan szótrécelések színhelye legyen; hanem igenis a szellemi istápolás üdvös intézménye. Attól sem félünk, hogy az iparos egyének javának az olvasókörbe történt és még foly-

vást tartó összehozása egyesek szeszélyeinek vagy egyéni aspirációinak válják játszó lapdjává. Mindazonáltal kettőt mégis nagyon óhajtanánk. És ez: alapszabályok és népszerű felolvasások.

Alapszabályok nélkül, szerény nézetünk szerint, egy-egy tekintélyesebb egyesület nyilvánosan létezhetik és létezése nagyon esélyes és ephemer. Alapszabályok nélkül, melyek jogosítsanak és kötelezzenek, melyek az egyesület egész belső életét berendezzék és a külső solidaritást biztosítsák.

A népszerű felolvasások, melyek országszer- te éppen mostanában rég óhajtott lendületnek örvendnek — szintén nagyon helyen valók lennének nemcsak, de visszautasíthatlanok is.

Do, ut des — facio, ut facias. Vállvetve és egyesült erővel. A közértelmiségnek társadalmi hitvallása kell, hogy legyen ez az elv előbb-utóbb. A szakember közrebocsátja szivesen szellem-kincseit és a laikus, a középértelmiség kell, hogy szivesen és köszönve fogadja el azokat. Minden tudomány hasznos és nincsen olyan tudomány, melyet népszerűsíteni nem lehetne és nem kellene. Rajta tehát! Az eszme megvalósítása nem kerül többre, mint az érdeklődés és érdekkeltésbe. Ragadja meg a kezdeményezés kedvező alkalmát éppen az olvasókör, melynek társadalmi hivatás tekintetében oly szép jövő kínálkozik.

Addig is azonban, míg a szervezkedés nehéz munkálatai folynak és kompaktul állandnak együtt a testület külső és belső rokonszenvének kapcsolatai: a vezérférfiaknak kitartó és csüggedetlen erőt, nehéz munkájukhoz pedig s illetve az ifjú kör életéhez szép sikert és hosszú, fényes jövőt kívánunk!

X—y—z.

A városi képviselőtől.

A folyó hó 3-án tartott városi képviselő-testület több nagyobb fontosságú tárggyal foglalkozott.

Legérdekesebb s legfotosabb volt ezek között Bajusz József képviselői tag részletes indoklással beterveztett indítványa Sátoralja-Ujhelynek

Most érzette, hogy nagyon, nagyon boldogtalan.

Isten és ember előtt van-e joga hozzá annak, a ki kiszakítja magát karjai közül, hogy fényért, élvért elárulja hazáját, nemzetét? Mit vétett ő, a ki hazáját, annak szent ügyét és az emberiséget igazán szerette, önfeláldozóan szolgálta?! Semmit! Ah, de ő bujdosó és... férj. Minek ragadná e jó angyalt magával a vész örvényébe. Bűn lenne ez, nagy bűn!

Elfordult, eltakarta arcát, míg kidühöngte magát keblében a fájdalom, azután keblére ölelte a kedves hölgyet. Erőt vett a csókból, ölelésből. — Matild! drága Matildom! Életem örök feledhetetlen jó szelleme! feledjen! Én nem boldogíthatom önt, nekem önt szeretni nem szabad. Nélassuk egymást többé; csak kinzó gyötrelmem lenne ez mind kettőnk szívének... Feledjen mindent, csak azt nem, hogy én soha sem voltam más, mint a szegény hamuvári rector....

Szólt és eltűnt a sűrű fák között. Otthon oda borult zokogva Hernádi uram kebelére.

— Atyám én szeretem őt.

Az öreg lelkész is egy nehéz könnyet tört le szemeiből, tán az elsőt a mióta neveltjét megkönyezte.

— Szerencsétlen gyermekem! elfeledted, hogy a bujdosó szívében átok a szerelem?

Ő látta már lelkében a jövő sötét napjait. Fájt, hogy a kit szeretett, ismét el kell, hogy vesztse s még is felemelte a csüggedőt...

— Végy erőt magadon fiam!.. Az Isten jó, szeretetének, bölcsességének utai végére mehetetlenek... Jer boruljunk le és imádkozzunk.

A néma csendben olyan megható volt a

TÁRCZA.

Nem tudlak én — —

Nem tudlak én elfeledni —
Akár merre járok, kelek;
Zaj, csöndélet mind hiába
Enyhülést miben sem lelek.

Az a te szép sötét szemed
Kisértetként üldöz engem,
És nem hagyja megpihenni
Az én fáradt, bágyadt lelkem.

Virágokon tapostál te, —
Lángoló hő szivek felett;
Ráadásul az én szegény
Szívem is, oh! miénk kellett.

A mely téged úgy imádozt
Mint dics fényes oltár képet;
Mondjad volt e lelked hozzá,
Hogy így darabokra tépted?..

És még így is, összetépvé
Vádat nem emel ellened,
Most sem tud mást, emlékezik
Él mint egykor, hiven szeret.

És fog még a sirban is lent
Ha meghaltam, — porrá válva,
Mert te voltál életemnek
Minden üdvössége, — átka!

Gróf Vay Sándor.

A hamuvári rector.

Beszély

írta: **Zombori Gedő.**
(Folytatás.)

Veres Jánosnak milyen szép, milyen boldogító gondolat volt ez!... Csendes magányban élni zavartalanul, szeretetve egy lelkes hölgytől, a ki őt önmagáért, minden érdektől menten szereti, kinek nem lenne más törekvése, mint boldoggá tenni őt, elfeledtetni vele mindent, a mi fáj, begyógyítani minden sebet, a mely vérzik. Élni a csendes magányban, a hol mindenki úgy szereti őt, munkálkodni ismeretlenül, áldásosan! Itt elzárva a nagy világtól, tán nem is fájna ugy a honfi szív s tán a mult keservének emléke sem találná meg őt... Milyen szép is lenne ez!

Oda nézett a lelkes hölgy szép epedő szemébe, abba a lángoló arcba, a mely így százsor szebb volt, ott állott előtte a gyönyörű júnoi alak, az ezer bájnak összege, hallotta a legnemesebb szívnek dobbanását.

Milyen boldog lenne ő! És neki nem szabad boldognak lenni.

Érzi, hogy ő is szereti! És neki nem szabad szeretni.

— Mondhatta volna, hogy téved, ő nem mentette meg életét s nem volt ereje, hogy hazudják.

nagy-közönségből rendezett tanácsu várossá leendő átalakítása iránt.

Elvileg csaknem az egész képviselőlet magáévá tette s méltányolta a javaslatot; minthogy azonban ily fontos tárgy, melynél lényegesebb a város közéletében aligha fordulhat elő, alapos, rendszeres s mindenre kiterjedő előkészítést igényel s minthogy a város közönségének hozzájárulása csak így remélhető teljes bizonyossággal, ha előtte megdönthetetlen adatokkal bebizonyítottatik, hogy a rendszerváltoztatás nagyobb terhelhetése nélkül keresztül vihető s hogy az reá nézve hasznos és előnyöket biztosító leendő: egyelőre Hornyay Kálmán képviselői tagnak azon pótindítványára lett elfogadva, hogy a képviselőlet kebeléből egy bizottság küldessék ki, a kérdésnek tanulmányozása, a szükséges adatok beszerzése, a költségvetés s ezek alapján egy rendszeres javaslat kidolgozása.

A Stuller Antal elnöklele alatt kiküldött bizottságba, a két indítványozó és Evva András, Farkas Lajos, Fejes István, Erényi Jakab, Reichard Mór, Jelenek Ádám, Láng Nándor, Szakácsy József, Magdsár Imre, a városi ügyész, Lehoczky Mihály és Kretovics József s. jegyző választottak be.

Ugyan-e gyűlésen olvastatott a megye bizottságának két átirata, melyek elseje szerint a városi ügyész és mérnök is szavazattal bír, — másodika pedig kimondja, hogy a városnak nem állt jogában a Rózsa és Timár utcák kikövezése alkalmából egyesekre költséget kivetni s nekik fizetési meghagyásokat küldeni.

Minthogy a Rózsa és Timár utcák kikövezésénél fölmerült ténykörülmenyekkel szemben e határozat fölötté sérelmes, az ellen föllebbezésel él a város.

A kaszinó kiépítésének kérdésében utasított a fentebb említett bizottság, hogy az irányban is részletes javaslatot s költségvetést terjesszen be.

Észrevétel a kataszteri munkálatra.

Ugocsa megye egy igen figyelemre méltó feliratot intézett a képviselőházhoz és ezen feliratot megküldötte minden törvényhatóságnak pártolás végett. A felirat tüzetesen fejtegeti a magyar mezőgazdaság hanyatlását és kimutatja, melyszerint annak jövedelme rendszerint csökken, épen azért kéri az 1875. évi VII. t. cz. 19. §-ának megváltoztatását, mely így szól: „A becslésnél a fa kivételével a termények árú az 1867—1872-ig terjedő hat évi középárak átlaga 10% levonásával veendő — a fa árú pedig az 1855—1874-ig terjedő husz évi időszak alatt fennállott középárak átlaga, minden levonás nélkül. Ugocsa megye felirata ami megyei közgyűlésünkön is szóba fog jönni s minthogy igen fontos tárgy ez, a mennyiben az adó helyes kivetését czélozza, czélszerűnek vélem, róla egynemely nézetemet elmondani, főleg oda hatni, hogy ezen felíratra a figyelmet felhívjam.

A felirat igen szépen leírja, hogy míg más államok törekednek emelni nemzetgazdaságukat, addig mi az adóemeléssel igyekszünk azt elérni. Oroszország vasuti tarifáját szállítja le, hogy a nyers termények kivitele könnyítettessék. Németország gabonámat állít mezei gazdáinak védelmére. — Amerika a hajózás növekedésével igyek-

két bubánatos férfi ajakán az áhitatnak és bizalomnak szent fohásza.

Nincsen másban semmi reménységem.

Oh ne hagyj el én erős Istenem!

VI

A magyar szabadságharc leverése után öröm mámorban usztak az intéző körök. Fényesebbnél fényesebb estélyek egymást váltották fel, melyek mindannyian politikai cselszövények küzdtereinek voltak. Miniszterek, diplomaták, udvaroncok, hivatali befolyást keresők, politikai szédelgők tarka csoportja hullámozott a sikos talajon, folyton szövetségbe és egymás ellen küzdve. Az elnyomott népek jajkiáltása, a kétségbeesés tompa nyögése ide nem hallatszott el. Nem az volt a jelszó, hogy ki kell elégiteni az elégitetlen népeket, hanem, hogy miképpen lehet legjobban kizsákmányolni az idegen hadak segélye által előidézett helyzetet. Az, hogy az országok alap-törvényei megsemmisítettnek: már bevégzett tény volt. Voltak, a kik e czéla titkon szították a forradalmat, nem gondolva, hogy a leveretés felülmulandja a hü elemek erejét. Ki akarták törölni az országok nevét, a nemzetek nyelvét a létezés könyvéből. Ez örületes eszme volt a kiindulási pont, a birodalom egységesítése a czél. Csak az eszközökben különböztek.

Égyik erőszakot, másik ármányt tanácsolt; jogról, igazságról nem volt szó.

E salonoknak, a politikai bűnök ez ádáz tanúainak urnói, mind bárónék, grófnék voltak, tegnap még az utcák szemetje, senki és semmi, a kiknek multját, férjeiket, neveiket nem tudta senki. Feltűntek mint fénylő meteorok, hogy kis idő múlva elenyésznek örökre. Szépek voltak és látszólag gazdagok mindannyian, köztök legbájosabb,

szik legyőzni e távolságot, Anglia, Franciaország, a gyarmatain termelt gabonával törekszik magát ellátni stb., egyszóval minden állam szükségét ellátja az intézkedésnek, hogy gazdasága emelkedjék s ha mi nem teszünk semmit, ugy ezen külön intézkedések minket sújtanak, egyenkint vesztesé- piaczainkat, az árcsökkenés a jövedelem hanyatlását emeli. Az adókövetés igazságos arány szerinti megosztása, nálunk egyik emeltyűje lenne az emelkedésnek, mert a mostani adózási rendszer már nem a jövedelemen, de a tőkén élőkö- dik. — A kataszteri munkálatok most folyamatban vannak s már eddig is óriási kiadást igényeltek, de ezen kiadást szívesen fedeznők, ha az rendet és méltányosságot teremtené az adózában, de e felett kételkedünk, sőt ha csakugyan az 1867—1872-ig való ár veszik zsinórmértékül a becsléseknek, nyomasztóbb helyzetet teremtenek és a zugolódásnak nyitják meg utját.

A felirat világosan kimutatja, hogy lehetetlen a 6 évi átlagot venni, mert ezen években nem természetes ára volt a terménynek, emelte azt először a sok csapás, mely az aratást érte egész Európában. Ezen időre esnek sok országos munkálatok, midőn nagyobb pénzforgalom volt, mi az élelmi cikkek áremelkedését rohamos sebességgel okozta. Ezen idő alatt volt a hitel és kereskedelmi szédelgés, mely 1873-ban kitört, ez a szédelgés hamis, gonosz uton az árakat emelte, midőn pedig a bukás beállt, az ár leszállt és sok mezőgazdát magával rántott. Így tehát a rendkívüli időjárások, továbbá az ezen években romboló szédelgés tekintetbe vétele felette szükséges, mert ha nem veszi tekintetbe ezen nyomor-körülményeket a kormány, ugy a mezőgazdaságot magas adóval tönkre teszi.

Emelni pedig nálunk, — jöllehet egyedüli biztos adóalap a föld, — az adót lehetetlen, sőt káros és veszélyes lenne hazánk lételére is, mert míg a vasuti hálózatok igen-igen hiányosak, közlekedési eszközeink gyarlók, kereskedelmi forgalmunk alig-alig észrevehető; — addig így s ily körülmények között jövedelem szaporulatot használni várhatunk. — Ha a kataszteri becslés az 1867—1872-ik középár átlaga szerint vétetik és lesz adóalap, ugy a mezőgazdák adóemelésnek lesznek kitéve, a mitől pedig az ég mentse meg minket. Elég már az áldozat, amit fájó szívvel tekinthetünk. — Hazai közönségünk jelenleg is igen sok terhet kénytelen viselni, görnyed alatta válla s adósság miatt vagyona adatik el. Közép- és kisbirtokosaink állapotát, ha megvizsgáljuk, — észre vesszük, hogy a gazdák ernyedetlen munkásságuk mellett is mily kevés tiszta jövedelmet képesek teremteni. S ha sokféle elmaradásunknak okát keressük, ha nem virázzik közöttünk a tudomány, művészet, ugy miként azt minden jó hazafi óhajtaná, azt mind abban találjuk fel, hogy a nyomasztó terhek alatt zsibbad a buzgalom és lankad a kitartás. A kataszteri becslés alapjául tegyük természetes középár átlagot. Ugocsa megye 1872—1877-ik évig terjedő középár átlagát ajánlja 20% levonása mellett a becslés alapjául. — A ki csak röviden gondolja végig az 1872—1877-ik éveket, a különbséget rögtön észreveszi s nem tekintí lényegtelennek a különbséget, mi a két hat év között van. Az elsőben a felcsigázott áremelkedés, a második hat évben a természetes árállapot. — E kettőnek más-más az eredménye s minthogy a kormány czélja nem az, hogy a magyar mezőgazdákot koldusbotra juttassa, hanem, hogy igazságos alapra fektesse

a legeszeveszettebben pazarló a szép Amélie báróné. E magyarnő átkos befolyása az akkori viszonyokra, az a nemzete ellen dühöngő ádáz gyűlölet, mely hazája megrontására, annak legelkeserűbb ellenével szövetkezett: a beavatottabbak előtt ismeretes. Mindenki tudta, hogy teremt a miniszter használja politikai céljaira s fedezi a csaknem örületes fényűzést. Egyesek vagyona, élete felett itt határoztak, az elnyomtatási, e nemzetirtó rendeletek itt készültek. E csuda szépség ide vonta büvkörébe a külföldi követségek befolyásosabb egyéneit s a kicsalt állami titkok innen kerültek a mindenható miniszter magán jegyzetei közé.

Éppen déli 12 óra van, tehát az ilyen uraknak és hölgyeknek, nagyon korán.

A szép Amélie izletes pongyolában kerevetjén pihen. Fényes estélyt adott, zajos éjje volt, nagy megbízatásokat végzett, egészen kimerült. A boudoir illatos légében otthonosan egy dult arcu ifju jár le és fel, egy igen szép arcu és alaku fiatal hadnagy. A dzsidás tiszték festői egyenruhája ziláltan fedte az apollói természet, egész lénye igazottságát árult el.

A hölgy sovár tekintettel követi minden mozdulatát.

— Te önkívületben vagy Alfréd!.. Az éjjel ismét játsztál és vesztetél. — Nem de?

— Igen Amélie, vesztettem sokat és mindent... Örökségemet eladtam és és... Ah ezer villám! minden ellenem esküdt!

A hölgy igézően oda vont a kebelére s mosolygott.

— Nincs baj Alfréd, kedvesem! Lásd a ki a szerelemben szerencsés, a játékban szerencsétlen. Ezren esdenek tőlem egyetlen biztató mosolyt s te vagy a győztes, szerelmem egészen tiéd oh

az adózást, nagyon hisszük, hogy Ugocsa megye feliratát a kellő figyelemre méltatva, kész lesz az első hat évet félre tenni és az ajánlottat elfogadni.

Kévs joga van a mostani közigazgatási törvények mellett a megyének, de az a joga igen is meg van, hogy a felismert hibát, a kor- mányunk tudtára adja s addig kérjen, zörgessen, míg a hiba el nincs távolítva. Itt e törvénynek nem pár száz forintról van szó, de milliókról; igen méltó dolog tehát, ha a megye bizottsága itt erélyesen felszólal.

Tegye magáévá megyénk hatósága az ugo- csaiai feliratát s ugyanazon értelemben nyújtson kérvényt a képviselőházhoz és a megyebeli or- szágos képviselő urak tartsák ne csak hazafias, de hivatalos kötelességüknek, hogy ezen kérvények ne tétessenek „ad acta,“ hanem legyen azoknak kívánt eredménye.

V. Balogh Lajos.

Borászat.

A különböző szőlőfajok tenyésztéséről.

Vajjon a különböző szőlőfajokat vegyesen vagy elkülönítve tenyészük-e, oly kérdés, mely mint minden bortermelő országot, ugy kivált hazánkat is érdekli; és mivelhogy utóbbi években a szőlőt nálunk is több helyen nem bortermelés, hanem gyümölcsként külföldre való kivitel végett kezdtek termesztetni, sokat vitatott kérdéssé vált.

A külön fajok elkülönítve való termelésének gyakorlati tekintetben igen sok jó oldala van, így pl. bortermelés esetén a különfajta boroknak elő- állítása, vagy az igényeknek megfelelő arányban való keverése csak ily termelés mód mellett lehet- séges; továbbá a tisztán elkülönítve tenyésztett fajok fajbéli jellegeit így jobban megtartják, sőt így fejleszthetni is azokat, a mi viszont a csemege- szőlő-termelőt érdekli, mert a piacon jobban legyőzheti versenytársait, ha t. i. kedvelt csemege- szőlőfajokból a legszebb és legkedveltebb ízű tür- töket ő szolgáltathatja.

De viszont azon kérdés is felmerül, hogy mi lehet annak az oka, hogy a szőlőtermelés több ezredéves gyakorlata makacsul a vegyes ültetéshez ragaszkodik, holott kétségkívül már többen és többször is megpróbálhatták az egyes szőlőfajoknak elkülönítve való termelését és így meggyőződhet- tek e termelés mód előnyeiről is.

Kérdés továbbá az is, hogy vajjon a külön- böző fajok termékenysége mikor nagyobb, akkor-e, ha külön, vagy akkor, ha vegyesen tenyésztetnek?

Mind e kérdések eldöntésére végre, mintegy 8 évvel ezelőtt a weinsbergi (Württemberg) szőlő- szeti iskola igazgatósága vállalkozott, 1870-ben t. i. külön táblában részint trollinger, részint lemberger fajok ültetvén, némelyikben elkülönítve, másokba pedig vegyesen; mindenik tábla terméseredményéről aztán pontos jegyzéket vezetett s ezek alapján legközelebb e 8 évi kísérlet végeredményét és sa- ját véleményét is közli.

E nyolcz évi kísérlet szerint a trollinger a vegyes táblákban és kivált azokban adott nagyobb termést, a melyekben ritkábban állottak a tőkék, míg ellenben a lemberger a tiszta táblákban mutatott nagyobb termőképességet. E szerint a kér- dés 8 évi kísérlet által sem volt eldönthető, ép ezért ugyanazon intézetnél trollinger, fehér riszling

édesem! a ki ott állasz hidegen, mert tudod, hogy bilincseidet széttörni nincs többé erőm. Tu- dod kiért viszem e gyűlölt szerepet, a melyen népek, országok átka van?... Oh én jól tudom ezt! Egy férfit, a kit gyűlölök, mert szeretett és ez férjem s egy ifjuért, aki tán alig-alig szeret, de a kit én imádom és ez te vagy! Országok, trónok küldöttei hozzák ide arányaikat, hogy előny nyerjenek, Ausztria teszi erszényét lábaim elé, hogy jelenét, jövőjét intézzem én... Éretted van ez! Mennyit kívánsz?...

Az ifjut meghatották e szívből oly búvós kedvesen mondott szavak, hűvel ölelte keblére.

— Szeretek Amélie! Oh higj nekem. Csak ugy ne foglalná el lelkemet ez átkos szenvedély... Ah sokat sokat vesztettem; ezt vissza kell nyer- nem, érted, vissza mind. Még nem jött el a sze- rencse órája; de eljön... És akkor... Ah mit nekem a Todtenbergeek ő neve! nőmmé teszlek téged, ki viharzó szenvedélyeim között őrangyalom voltál és a szerelem lángkardjával állottál há- borgó lelkem előtt. Messze-messze, más világ- részbe megyünk... nem fogok játszani és boldog leszek.

— Ha te azt nekem megígéred édes Alfrédem!

— Mindent, mindent bájos Améliem, egyet- len szerelmem... csak pénzt és pénzt!

A dzsidás tiszt heves csókkal pecsételte ígétét, esküjét.

— A nap nem fog addig alá hanyatlani, míg váltóid, kötelezvényeid mind kezdedben lesznek.

A távozó tiszt után nem sokára lassan ó- vatosan egy szenyas rőt szakállu alak lépett be. Rondasága iszonyu ellentétet képezett a ragyogó termekkel. Körül nézett, aztán halkán suttogva szólalt meg.

és szylván

folyamatb

Az

mondhatju

a külön

nagy befo

ban a veg

kevesebb

birtokoso

nél több

évre ink

ségü átl

általános

nyésztésé

hogy tisz

jó oldala

Mu

alatt tar

rozta, h

p a t a k

vendetes

Pesttel

utánozó

éjeli cse

minőség

kicsiben

Pa

a mi b

42 kr. e

kedik

semmi

a marh

nyokhoz

vonzó, n

lálta év

kr. legy

42 vas

ugy me

tekintély

zöben v

marhat

hozat e

is: mert

lenek. M

Az

meg egy

óra tájb

imateren

kezdetü

lőserge

Gyula a

az ifjak

mazott

M

folyanak

A muzs

mas me

P

sunkbar

volt. Há

más m

ujhelyi

tanában

sereg

pusztul

Patak

ről var

méltós

gyorg

gáltam

h á r s

resed

a hős

azt a

relmet

tóság

a férjé

menni

meg t

akaro

hogy

rátjai

valósa

sze, a

kérem

láltal.

Gyűl

és te

szörö

fehér

sem

és szylváni fajokkal újabb kísérletek is vannak folyamatban.

Az eddigi eredmények után, úgy látszik, azt mondhatjuk, hogy az egyik vagy másik módon t. i. a külön vagy vegyesen való ültetés nincs valami nagy befolyással a termőképességre; minthogy azonban a vegyesen való ültetés sokkal könnyebb, t. i. kevesebb gonddal jár, továbbá, kivált kisebb szőlőbirtokosoknál, kik sovány és csekély földekre menél több tőkét igyekeznek elhelyezni, így évről-évre inkább biztosítva van egy bizonyos mennyiségű átlagtermés: ez lehet annak oka, hogy az általános gyakorlat a külön szőlőfajoknak való tenyésztését fogadta el, habár kétségbe nem vonható, hogy tisztán elkülönítve tenyésztésnek a fent jelzett jó oldalai vannak. T. K.

Levelezés.

Sárospatak 1879. okt. 3.

Múlt hó 4-én derék szolgabíránk elnöklete alatt tartott képviselő-testületi közgyűlés elhatározta, hogy Kis- és Nagy-Patak egyesül Sárospatak név alatt. Hát ez igen jeles és igen öröndetes dolog; mert épen úgy van, mint Buda és Pesttel volt a dolog; csak azután egyebekben is utánoznók már Budapestet. Rendőség, tisztaság, éjeli csendesség, kövezés, világosság, árucikkék minősége és mennyisége: mind lenne legalább kicsiben budapesties.

Pardon! Van még Sárospatakon egy dolog a mi budapesties. A hus drágasága. Itt évek óta 42 kr. egy kilogramm hus. Hiában száll vagy emelkedik a marha ára, az a mi városunkra nincs semmi legkisebb befolyással. Hiában szabályozzák a marhahus árt más helységeken a létező viszonyokhoz, az ide el nem hat; az reánk nézve nem vonzó, nem utánzásra méltó példa. Itt valaki kitálta évekkkel el előtt, hogy egy kiló hus ára 42 kr. legyen s ha az egész világ felfordul is, ez a 42 vas áll és marad... A publikum különben úgy meguntta már ezt a furcsa komédiát, hogy tekintélyes férfiak összebeszélése folytán keletkezében van egy „fogyasztási egyesület”. Ez maga fog marhát venni, levágnatni s tagjainak elmérni; maga hozat egyéb fogyasztásra való élelmi czikkeket is: mert az e nemű pataki állapotok már türeltlenek. Majd megválik: hogyan jobb!

Az 1879/80-ik iskolai év múlt hó 6-án nyitott meg egyszerű, de megható ünnepélyességgel. Kilencz óra tájban jelent meg az összes tanári testület az imateremben s miután „Jóvel Szentlélek ur Isten!” kezdetű szép éneket elénekelt az összegyűlt tanulószereg, felállt ez idei közigazgatónk Mitrovics Gyula a szöszékre és egy igen szép, átgondolt s az ifjak értelméhez és itteni viszonyaihoz alkalmazott beszéddel nyitotta meg az iskolai évet.

Másnap megkezdettek a tanítások s az óta folynak rendszeresen, mint 2—3 száz évvel ezelőtt. A muzsák tanyája megnépesült s mint a szorgalmas méhek kópüje, zsong-bong nap-nap mellett.

Feljegyzésre méltó dolog az is, hogy városunkban szeptember folytán csak öt tüz eset volt. Házak, betakarított életneműek, csürök és sok más mellék épületek lettek hamuvá. Egyszer az új helyi tűzoltó egyesület lelkes tagjai, máskor a mostanában idejött derék katonák, harmadszor a diák-sereg mentette meg városunkat jó részben a nagy pusztulástól. Szóval mindig idegen segélyre szorul Patak városa, ha saját bőrének ilyen megmentéséről van szó.

— Nagyságos asszonyom! Ah bocsánat! méltóságos báróné!

A hölgy ekkor vette észre.

— Baruch te vagy! Milyen rég várlak.

— Nagy kegyelem méltóságos báróné! vigyorgott Izrael utódja... Na na, de meg is szolgáltam érte, összejártam Romániát, Slavóniát...

— De mondtam már esztelen, hogy Héthársy nem hagyhatta el a határokat. Mit keresed te öt idegen földön?

— Nő, nő azt az új Romániát értem, a mit a hős Janaknak és Axintjének ígértünk, azt a Slavóniát, a mit oda adtunk a ráczoknak.

— Te esztelenül tréfálsz Baruch! kiálta türelmetlenül a hölgy.

— Ah Baruch soll leben... nem! A méltóságos báróné elküldött, hogy megkeressem a a férjét, a kit nagyon szeret, a kihez vissza akar menni s meghagyta, hogy vissza ne jöjjenek a mig meg nem találom... he! he! he! most számot akarok adni útazásomról... Tehát... azt hívtam, hogy ha nem lappang ellenségei közt, hát barátjai rejtették el... elvándoroltam, hagymán valóságos vörös hagymán, kenyeren és vizen mesze, a felvidék legkossuthabb vármegyéjébe, ah kérem bocsánat „bezirk”-be.

— Lássan Baruch, oh mondd, hogy rá találtál...

— He! he! he! igen rátaláltam...

— Ah tehát végre kezeim közt leszesz! Gyűlöletnek, boszúnak Istene köszönet neked... És te Héthársy imádkozzál, végórát ütött!

A zsidó oda ment s mocsoktól fekete, nagy, szőrös kezeivel megérinté a finom hölgy vakítóan fehér vállait. S az urhölgy nem rázkodott meg...

— Lássan méltóságos báróné! hisz még azt sem mondtam meg, hogy hol van a szeretett férj.

Tűzoltó-egylet itt nem kell. A barbárnak nevezett Törökország belátta már a tűzoltóság nagy jelentőségét, gróf Széchenyi Ödönt elvitette, magas rangra emelte s mindenféle kitüntetésekben részesíti, csak a tűzoltást szervezte az országban, hanem Patak városának a tűzoltóság most sem kell. Majd ha mindenünk elég: akkor talán felebredünk és meg fogjuk alakítani a tűzoltó-egyletet. No csak várjunk!

A szüretre, ott, a hol a jég meghagyta szőlőinket, igen szép kilátásaink vannak. A gerezdek elég tömören, aranyárgán függenek alá. Még egy néhány meleg nap az asszút is jól megszaportaná. Legalább ennyink legyen; az egész alsó határon úgy is csak a halászat folyik mind e mai napig.

Most értesülünk, hogy a törvényhatóság nem akarja helyben hagyni Kis- és Nagy-Patak egyesülését, hanem a békebírási eljárás; megint ellenszegülése a jó indulatnak; megint belekötés olyan erőszakolt hibákba, melyek ha fenforognának is: épen a törvényhatóságnak kellene elegyengetni. Más vármegye örülne községek erősödésének, Zemplén úgy látszik ellene áll. Hát ezt értse meg a ki tudja!

Egyletek társulatok.

Értesítés a Zemplén megyei Gazdasági-Egyesület közgyűléséről.

Zemplén megye Gazdasági-Egyesületének lótenyész-díjazással összekötött közgyűlése N. Mihályban a megye tekintélyes és szakavatott gazdaközöniségének részvétele mellett 1879. évi szept. hó 14-én megtartván, — élénk képét mutatta az egyesület működése s a közigazgatási kérdések iránti érdeklődésnek. Ez alkalommal egyleti tiszteletbeli elnökül: gróf Andrássy Manó, — elnökül: Vladár Kristóf, alelnökül: Viczmány Ödön, megyei főjegyző, — alelnök helyettesül: Szerviczki Ödön választottak meg.

A tisztikar megválasztása után az egyleti működés sikeresebb megoldása végett a megye, a szolgabírói eljárások szerint körökre, illetve csoportokra osztottat be, — a mely körök az élükön álló s a közgyűlés által egyidejűleg megválasztott elnökökkel a központi egyleti elnökség intézkedéseinek végrehajtó közegeiül s vidékiük, illetve járásaik gazdasági állapot s viszonyainak tudósítóiu szolgálndnak.

További nevezetesebb intézkedése az említett közgyűlésnek az egyleti alapszabályoknak a viszonyokhoz mért módosítása s megalkotása, — továbbá a vándortanítók intézményének behozatala iránt a nmgü Ministeriumhoz felirat készítésének elrendelése.

Végül az egyleti közgyűlés a székesfehérvári II. országos gazda-értekezlet megállapodásait magáévá tévén, kimondotta: hogy — tekintetbe véve az ország földmívelő osztályának s az ország közigazgatásának a válság előestéjén álló szomorú helyzetét: — az országgyűlés képviselőháza felirattal felkérjék, miszerint kebeléből egy nagyobb országos küldöttséget választván, a hazai birtok és gazdasági viszonyokat beható vizsgálat alá tesse s utasítsa a haza kormányát, hogy a természetlenséggel küzdő s véginséggel fenyegetett földbirtokos osztály részére legalább egy 15 millió frtig terjedő olcsó, esetleg egy évre szülő kamat

— Igaz! Baruch, szólj hol van ő?

— Azt nem teszem. Nagyon jó helye van ott, szép asszony a szeretője, védelmezője, valóságos bárónő... Kár volna őket háborgatni.

Erről ismerek reád, hogy ki vagy! te nyomorult.

A hölgy megvetőleg fordult el s a zsidó még mindig vigyorgott. Borzasztó volt így látni...

— Igen, nyomorult, Jákobnak megvetett ivadéka vagyok s ön méltóságos bárónő...

A hölgy kitombolta haragját, neki tudni kell, hogy hol van az a kit gyűlöl és halálra kerestet, tudni kell bármilyen áron.

Engesztelődve fordult Baruch felé.

— Igazad van, te ingyen nem tehetsz semmit. Mondd titkodért mit kívánsz?

Baruch most egész bizalmasan helyet foglalt a selyem bevonatu nagy támlás székek egyikén s görbe lábait hegykén szét terjeszté.

— Ez már okosan van mondva. Oh a méltóságos bárónő igen bölcs és kegyelmes, mindennek tudja a becsét. Tehát alkudjunk meg. Ha Nagyságos Héthársy Béla ur életben marad a szép Amélie báróné nem lehet a csinos gróf Todtenberg Alfréd valóságos és törvényes neje. Héthársy pedig olyan nagyszerűen maszkírozta magát, hogy saját édes apja sem ismerne reád, őt más meg nem kapja, mert gondolatja sem lehet ott keresni a hol van... senki, senki csak ez a rongyos Baruch... Ő beszélt veled, vásárolt tőle he! he! he! gombát... Jó gschäft, gomba netto 50 frt és a rebach épen 25 frt.

— A tárgyra! a tárgyra! türelmetlenkedett a hölgy. Mondd mit kívánsz?

— He! he! he! keveset... Az államfogylok élelmezését a gazdag Rothenturm et c o m p a g n i e akarja megnyerni 6 évre... Ah 6 év,

nélküli kölcsönt mielőbb folyóvá tétessen. Ezen kölcsön utalványozása előtt azonban tekintetbe véve a megye anyagi helyzetét, a kérlelhetlenül működő s különösen a kisebb gazdákat tönkre tevő adó-végrehajtások beszüntetése iránt sürgősen intézkedjék.

Siker koronázza intézkedéseit s felirati kérelmét.

Fekete László.

Különfélék.

Helyi és megyei események.

+ Egy cigány, két pandur. A more bajba keveredett s két pandur által nyakon csipetvén, a közigazgatási hatóság elé állítottatott. — Midőn a a pandurok delquensókkal a megyeházához megérkeztek, persze egy-két szájtátó néző sem hiányzott, kiket a more hivatalos uraknak nézvé, ily szókra nyilott ajaka: Könyörgöm alássan: méltóztassanak elhinni, hogy csak becsületből hagytam magamat bekisírtetni; mert tudom, hogy a törvinyt tistelni kell. Azst tetszik gondolni, hogy filtem vóna ettől a két bibastól. Ehun-e?... s ezt mondvá, két hóna alá kapta a két pandur s úgy dobta el őket magától, hogy sipka, puszka, gyikleső csak úgy repült róluk. Igazán, hogy csak becsületből engedelmeskedett.

A „zempléni egyetemi ifjuság egyesülete” szeptember 27-én tartotta alakuló gyűlését Budapesten. A tisztviselők választásának eredménye a következő: elnök Kossuth János, alelnök Horváth Béla, főjegyző Rácz István, pénztárnok Kossuth Lajos, aljegyző Kovács József. Választmányi tagok: Török Tihamér, Szentner József, Kovalszky Kálmán, Kún Béla, Isépy László, Szenczy Árpád; póttagok: Matolay Gábor, Turánszky László, Sarudy Endre.

× Lopás miatt zártak el egy nőt közelébb a városházánál, aki aztán fiaitól való szégyenérzetében fogsága ideje alatt felakasztotta magát.

Az olvasókörrel, melynek hivatásával vezércikkünk foglalkozik, tudatjuk szívesen érdeklődő olvasóinkkal, hogy az abba belépni óhajtó a teli hat hónap tartamára egy forintot fizet tagsági díj. Jelentkezhetni a kör elnökségénél a tűzoltó laktanyán, mely egyszersmind a kör helyisége. Ezzel kapcsolatban sietünk elismerésünket kifejezni a derék tűzoltó-parancsnokságnak azon önzetlen és nagy szívességeért, hogy a helyiségnek teljesen ingyenes átengedése által az olvasókör célját lelkesen előmozdítani segítette.

Lapunk múlt számában a kilátásban levő színai patikával hozott közleményünket, miután ez a vállalkozó gyógyszerész urnak nem találkozott tetszésével — más mundurba öltöztetjük s azon körülményekből, hogy tót atyánkfiai előtt a hámozott nyers ugorka élvezése, valóságos delicia: csakis egy gyógyszerész szükségességére következtethetünk; mert a nyers ugorka élvezése lázt s más egyéb betegségeket hozhat magával, — a mikor aztán jó ha közel van a patika. De meg Szinna vidékének kiterjedtsége is egy gyógyszerész felállítását mellett beszél. Egyébiránt nem tesszük kezünket a tűzbe, hogy gyógyszerész barátunk — ki mindent látó szemünk előtt, — akár lóháton, akár gyalog, akár velocipéden — de incognitó sehogy sem utazhatott fel Szinnára: nem-e „háztűz nézni” járt a patika ürügye alatt?

sechs Jahr!... üf! üf!... az alatt lehet 100 ezer forint rebach... Azoknak van sok száz ezer forint, ők adhatnak a raboknak jó ételt... Minek jó étel a raboknak? azoknak a Kossuth kutyáknak, a kik megcsinálták a ribillió?! Nekem nincs egy krajczár sem, én adok roszt ételt, a melyen elmegyen a kedvök, hogy máskor úgy megkeresésük a mi felséges császárnak, a ki éljen sokáig, mint Mathusalem, dicső s vitéz hadseregeivel. Tehát ezt a kis élelmezési hasznót én a kedves Rebechám és Sárám kiházásítására szántam... Minthogy pedig az már még is rosszul hangzanék, hogy... hogy... hát jobban hangzanék Baruch Jeremiás lovag...

Szavamra mindkettő meglesz... és most mondd, hol lappang Héthársy?

— Csendesen! egy kis türelem méltóságos báróné... Zalogul azt a kis keresztet kérem a hóféhér mellről. Holnap fényes estély lesz, Baruch akkorra olyan uriasan lesz, amint öltözködhetik egy milliomos. A szép Amélie mint milliomost fogja bemutatni a miniszternek. A mit ha tenni elmulasztana, én kihirdetem a világnak, hogy e keresztet éjjel vette le a szerelem ölelései közt Baruch, ez a piszkos zsidó, az imádott, a szebbnél szebb Amélie kebléről — emlékül.

— Mondd hol van ő! Ah ha tudnál, mint gyűlölöm őt... szomjazom, vére kell nekem, levágott fejét akarom látni... szabad akarok lenni... hol lappang?

— Hamuváron Veres János név alatt iskola-mester.

(Folytatása következik.)

Katonai löversenyek. A 4-ik számú dsidás ezred versenye Nagymihályon e napokban ment végbe. Pályabírák voltak: gr. Sztáray Antal, gr. Szirmay alezredes és br. Versebe őrnagy s intéző br. Kotz kapitány. Először is tisztai szolgálati lovak versenye volt. Győztes lett Tokorski hadnagy „Ropá”-ja, másodszeri hasonló futam mellett futottak tizenketten; első lett Pest Felix hadnagy „Pontusa”; az altiszti versenynél az 1-ső század versenyzője győzött, míg a következő vadászversenynél Kotz b. „Comencement”-je lett a győztes. A versenyt a közlegények versenye s vigaszverseny fejezte be. A futamok nagy közönség jelenlétében, szép időben folytak le.

Betörés. Barancson Püspöky Imre háza mult hó 30-ára kemény meglopotásban részesült; a mesterek betörték az oldalszoba ablakán s az előszobában alvó tulajdonosnak értékebb ruháival, arany és ezüst neművel nyomtalanul eltűntek; a kár ezer forint körül forog.

× **A körtvélyesi községi iskolának** az ott lakó Moskovics Géza földbirtokos igen derek pátrónusa, ugyanis a tanítónak 20 darab 10 frankos aranyat szokott adni minden évben, ösztöndíjképen, hogy a tótajku gyermekeket a magyar nyelvre kitartással oktassa s mentül szebb eredményt mutasson fel, ezenkívül a legjobban tanuló két gyermeket minden vizsga alkalmával 5 és 3 frttal szokta megjutalmazni. Dicséretre méltó szép tett.

+ **A tüzesetek** Sárospatakon napi rendben vannak; pénteken mult egy hete, három ház és két csür, ma egy hete pedig ismét két csür égett meg. — Gyújtást gyanítanak.

Tolvajlás. Bodzás-Ujtalun Bodáky Bertalan magtárában, mely alatt egy pinceszertű sertésöl van — az árparakásban feltűnt egy jókora nagyságu tüzesér alaku gödör; megvizsgáltatván alól a padlózat, azon egy kifurt lyuk találtotott csepűvel bedugva. A lopás a tulajdonos cseléideire bizonyult, akik a lezártokt árpára hatalmas lakmározást csaptak s mostan már rendőri kezek között józanodnak kifelé.

Tüzeset. Szürnyegen folyó hó 1-ére viradóra egy ház kigyuladván, a két szomszédházzal együtt leégett. A gyújtási gyanu terheli a fűlig adós házi gazdát, aki nemcsak, hogy pár hó előtt jó drágán biztosította be a „Pesti biztosító intézet”-nél az ócska fedelet, hanem ez alkalomhoz elkészülve is találtatott; amennyiben mig mások, a távolabb lakók is, a riadásban alig ölthettek magukra valami ruhát; ő nagykoru fiával együtt teljesen felöltözve adta a szerencsétlent; azonban a hipokritaság teljességgel nem talált hitelre már csak azért sem, mert minden gazdálkodási eszköz előre el vala távolítva az égő háztól; minek folytán ingerültség tört ki a felriadt nép között, mely a gyanusokkal szóváltásba keveredvén, a vén apa egy kegyelmes feltaszításban, a fiu pedig hasábfával nyomott hatalmas arczbélyegen részesült.

Ez is jellemző. Köztudomásu dolog, hogy az ideai gyarló aratás sok gazdának az elvetett magot sem adta vissza, minek folytán a megye indittatva érezte magát a kormányhoz felírni vető-mag kölcsön kieszközlése végett, elrendelve egyuttal a szükségletnek községekkénti összeírását. Ez összeírások most folynak, azonban aligha sikerre fognak vezetni, mert tudunk esetet: hogy a felvidéken 7 községből alig akadt három ember, ki a vető-mag igénybe vételére jelentkezett volna, holott legnagyobb része a gazdáknak annak teljes hiányával van. Nagymérvü bizalmatlanság kifolyása ez, melynek oka a közelebbi inséges években nyújtott államségély s

annak visszatérítése körül alkalmazott eljárásban rejlik, mely igen sok embert koldusbotra juttatott. Most is rosszabbnak látják az orvosságot a betegségnél és azért nem is igen kívánnak belőle részesülni.

Hazai események.

A phylloxera közeledik. N.-Károlyban nem rég azon hir terjedt el, hogy egy n.-károlyi tulajdonos peéri szőlőjében, mely napról-napra jobban pusztult, a phylloxera pusztit: az eset szakértői megvizsgálás alá vétetett s csakugyan kitűnt, hogy a szőlőt az említett rovar pusztítja, mely oda a külföldről hozatott csemege szőlők egyik fajával hoztatott be. Ottani szőlős gazdák megdöbbenéssel vették a csapás híret s többen, a kik e nemes szőlőfajokból veszőket vásároltak és plántáltak más helyen fekvő szőlőjükbé is, aggodalommal néznek a jövőbe. — A szomorú esetről a földmívelési miniszt. is azonnal értesítettvén, az e hó 17-ére már elküldte Cserhádi J. urat, a m.-óvári gazdasági intézet szakértő tanárát, a vizsgálat megtétele végett. — A miniszteri kiküldött 18-ikán a vizsgálatot megkezdvén, a szomorú hir teljes valóságában beteljesedtetnek bizonyult; a vizsgálat a szomszéd szőlőkre is kiterjesztetett.

Tolvaj fufang. Az „Ung” írja: Mult vasárnap délelőtt G. J. helybeli ügyvéd lakására — ki családjával aznap vidékre utazott — egy tisztességesen öltözött s urias kinézésű egyén jött be, s a cselédtől a háziur után tudakozódott. A nyert felvilágosítás után engedelmet kért, hogy egy sürgős folyamodványt irhasson az irodában s egyuttal kérte a cselédet hozna részére egy 20 kros bélyegyet. Mig a cseléd a bélyegért járt, a jómadár összeszedte a szobában levő apróságot a magyar önálló püspökség és a magyar lithurgia tekintetében a magyar nemzetiség érdekében elfoglalt álláspontját, s e téren való buzgó törekvését kívánta méltányolni.

Hajdu-Dorog városa — szeptemberhó 15-én tartott rendes közgyűlésében Moesáry Géza ungmegyei országos képviselőt és h. ügyvédet egyhangulag tiszteletbeli ügyészszé választotta. Ezen választással Dorog a nevezett képviselőnek az egyesült görög katoikusoknak a magyar önálló püspökség és a magyar lithurgia tekintetében a magyar nemzetiség érdekében elfoglalt álláspontját, s e téren való buzgó törekvését kívánta méltányolni.

Üzleti tudósítás.

Hivatalos piaczi ár-kimutatás

1879. október 3-án.

	frt.	kr.
Buza 100 klg. súlyu. 1 hect.	11	60
Gabona 100 „ „ „	8	—
Árpa 100 „ „ „	7	—
Zab 100 „ „ „	6	—
Kukur. 100 „ „ „	7	—
Burgonya 100 „ „ „	4	20
Borsó 100 „ „ „	12	—
Lencse 100 „ „ „	8	—
Paszuly 100 „ „ „	8	75
Köl. kása 100 „ „ „	10	—
Vaj 1 liter.	80	—
Szesz „ „ „	31	—
Marhahus 1 klg.	44	—
Szalona uj „ „ „	60	—
Sertés-zsir „ „ „	72	—
Széna méter mázsa	3	40
Alom szalma „ „ „	90	—

Hivatalos s magán árverési hirdetések díja, nemkülönben olyanoké, melyek kiemelése nem kívántatik, 1—100 szögig 1 1/2 kr. azonfelül 1 kr. Kiemelt, keretelt rendes kereskedelmi s üzleti hirdetések mértékét szerint számítatnak és pedig egy centiméter 2 kr. Bélyegdíj mindenkor 30 kr.

HIRDETMÉNYEK.

Háromszorinál többszöri hirdetéseknel a díjmér séklés, valamint kívánatra különösen kiemelt hirdetéseknel a díjfelemlés esetről esetre, külön egyezkedés tárgyát képezi.

A „Kis hirdető” rovatában kis, legfeljebb 5 sorig terjedő hirdetések díja, kincstári illetéke is bele értve 50 kr.

A közelgő szüreti idényre egyszerű és könyökszerkezetű borsajtókat és szőlő-zúzmoló gépeket

készletben tart
LESZIH MIKSA gazd. gépgyára **MISKOLCZON.**
Ugyanott **Baker-rosták és Trieurök**
a legjutányosabban kaphatók.

Névjegyek. **A legújabb betűkkel felszerelt** és ujonnan berendezett **„ZEMPLÉN” KÖNYVNYOMDÁJA** ajánkozik **mindennemű könyvnyomdai munkák elkészítésére.** Kérlek.

Levélfelek.

Névjegyek. **„ZEMPLÉN” KÖNYVNYOMDÁJA** ajánkozik **mindennemű könyvnyomdai munkák elkészítésére.** Kérlek.

Meghívók. **ESKETÉSI MEGHÍVÓK** csinos kiállításban borítékkal 100 db 2 ft 50 krtól felfelé.

Névjegyek. **„ZEMPLÉN” KÖNYVNYOMDÁJA** ajánkozik **mindennemű könyvnyomdai munkák elkészítésére.** Kérlek.